

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXIII. An Sancti, corpori exsoluti degant in cœlis beati?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QVINTINVS, Sutor & auctor Libertinorum, teste Caluino lib. de instruct. contra Libert. c. 9. in Sanctos perulantissimus, Paulum appellat *Vas confactum*: *o* *ninem iuuenem solidum*; *Mariham, fæneratorem*; *Petrum, Christi abnegatorem*.

CALVINVS istam verè & severè arguit impietatis: sed ipse impietate immanior fuit. 1. Nam Veteris Testament. Sanctos proscindit *Instit. lib. 3. cap. 14. §. 11.*

Abrahamum idololatram facit. c. 2. §. 31. Sara peccauit ei ancillam viro supponens. Rebecca imposturis Dei Veritatem corrupit, Iacobum mentiri coegerit. Iudas, l. 3. c. 5. §. 8. vir præposteri Zeli, pro mortuis sacrificium fecit. Sephora, lib. 4. c. 15. §. 20. Stulta mulier peccauit, filium circumcidens. &c. Moyses, in 32. *Exod.* imperiosè legem Deo præscripsit, suâque eum exuit iustitia.

2. Novi Testamenti Sanctos inuocatos, ait, habere aures oportere à cælo ad terram porrectas, si exaudire debant. *Instit. l. 3. c. 20. §. 27.* Appellat Mortuos, *Vmbras, Larvas, Colluuiem*: In lib. de vera Ecclesiæ reformat. vocat *Monstræ, carnifices, bestias*.

A V T O R. Nec Ieruos suos sic appellarci tulisset. Christe, talia qui tuleris? Tu de talibus dicis ac spondes, Apoc. 6. Si quis vicerit, dabo ei sedere in Throno meo; sicut ego vici, & sedi in Throno Patri mei. Nos tecum, Christe, contra Hagiomachostales, Lutheri, Caluinique Maiores. Porphyrium, Julianum, Vigilantium, Wiclefum, &c. stabimus irretorto oculo, pede irremoto. Tu nos Adiuua. Lector consulat doctissimum Nic. Serarium in Litaneutico lib. 2. c. 14, 16. de prædictis Caluini monstrosis calumniis in Sanctos.

Q V A E S T I O LXXXIII.

An Sancti corpore exsoluti sint in cœlis beati?

LUTHERVS in ptelest in Genesim, teste Fri. Staplio in par. 2. Theol. Lub. Negat.

CALVINVS *Instit. l. 3. c. 20. 29.* Solum:

Christum vult in Sancta Sanctorum ingressum; reliquos residere in atrio adiisque mundi consummationem. *Ibid. §. 24.* Aut mas dicit eas fide & spe nobiscum coniunctas eadem: proinde vitione carere beata. cap. 25. §. 6. *Stultum*, ait, & temerarium quare, quo in loco fint anima in storum, & an gloria fruantur. & ipse non frui audacter definit. Vide supra quest. 67. & in mea Genealog. par. 1. quest. 18.

Quædem in hæresi olim hæserunt (pater Tertull. & Vigilantium) etiam ARMENI, teste Guidone in Summa de heret. Et GRACI, teste S. Thoma in Opus. 6. c. 9. Hi arguta mouent, quibus nostrates pugnant Nouatores.

S V A D E N T verò istis. 1. *Matth. 25.* Merces operariis datur ad vesperam: id est plena beatitudo post extremum iudicium. 2. *Hebr. 11.* Hi omnes testimonio fidei probati, non acceperunt recompensationes; Deo prò nobis aliquid melius prouidentes ut non sine nobis consumarentur. 3. *Apoc. 6.* Vidi sub alterius anima interfectorum.

4. S. Patres Græci, Latinique sic doces, post extremum iudicium Sanctos primam fore beatos, quando præmia & pœnae tribuentur.

5. Nec Christi anima protinus à monte cælos beata perivit: in inferno degit adiuncta resurrectionem: sic & nostræ, quarum exemplar est Christus.

6. Vel dæ nones ipsi punientur post iudicium extr. non iam. Vnde Matth. 8. *Vestiti ante tempus torquere nos*: *Luc. 8. Deprecabantur eum, ne imperaret illis, ut in Abyssum irent.*

7. *Ioan. Scharpius Scotobritannus in Cursu Theol. p. 2. c. 37. q. 1.* arguit Bellarmine falsi, quod dicat Caluinum negare Sanctos in Dei visionem admisitos esse: assertaque nobiscum multis sententiam Catholicam.

A V T O R. Plurima hic paucis decidenda videntur.

L In Veteri Test. clausam cœli vim Chri-

Christus in Nouo referauit, perruptoque velo Tabernaculi cessarunt figuræ; & in cœli Sanctuarū è Lymbo S. Patres sūt introducti. 1. Hinc in nouo Testam. S. Patres omnes docent inuocandos esse Sanctos; quod in Veteri, ut nefas, nequaquam sic, vt hodie licebat. 2. Hinc ante Christi aduentum mors Sanctorū plangebatur: at post festiū commemo-ratur. 3. Neque pronior ad poenas Deusest, quam ad præmia: at improbos gehennā punit, *Luc. 16*. Quocirca potius iustos coelestis gloria remuneratur.

II. Si quando Patrum quidam dicunt, Sanctos ante iudicium extremum non esse beatos; aut non videre Deum: id omnino de consummata Corporum cum animabus beatitate ac visione dice-re sunt intelligendi: Cæteroquin ipsi sibi læpius contradixissent.

III. Neque iustè videri iniustum pos-tet, animas ante corpora bearci. 1. Cum anima separata, non corpus solum, sit gloriæ capax. 2. Et cum anima præcipue ad meritorum cumulum extren-dum operetur; corpus verò duntaxat ut instrumentum cooperetur. 3. Tum etiam utriusque vnum est suppositū personale; quocirca præstat alteram partiū ad tempus felicitate solam perfici, quam neutram. 4. Nubē SS. Patrum adducit Bellarm. lib. 1. de Sanctis cap. 4. 5. & Rationum cap. 6. Vide etiam in meo Antichristop. 1. quest. 21. inque Mendace Antipap. par. 1. q. 4.

Dico AD I. Merces particularis & imperfecta datur ad vesperam cuiusque vitæ: Vniuersalis in consummatione omnium.

AD II. Repromissiones, 1. De Mef-

sia illi acceperunt: nos Ipsummet. 2. De beatitudine per Christi Ascensionē accipienda illi: nos ipsam accipimus. 3. Vtrique accepimus repromissiones de beatitate consummata post extr. iudiciū omnibus impertienda.

AD III. Altare Christus est; per quem omnia Sacrificia offeruntur: & sub eo Sancti isthic sunt gloriosi; sicut hic victoriosi extiterunt.

AD IV. S. Patres utrige stant certatim pro nobis, etiam iij quos contra nos producunt. Nam hi de incompleta beatitudine loquuntur iam data: de perfecta vero post iudicium danda. Nā tunc anima beatior erit Extensiū, scil. etiam quoad corpus, in gloria essentiali. Ita D. Th. 2. q. 4. c. 5. qui prius, in 3. d. 49. q. 1. a. 4. fenserat, etiam Intensiu maiorem fore beatitudinem Sanctorum. Sieque videtur definisse Benedictus 12. Continuari gloriam Sanctorum. Non igitur iudicium generale est superuacuum, ob V. causas: Bellarm. lib. 1. de Sanct. c. 6. Nec iniustum est, animam si-ne corpore bearci, tametsi non sine eola-borarit.

AD V. Christi Anima non ascendit in cœlum corporeum: quia ab instanti Incarnationis fuit beata, quod est Esse in cœlo. Deinde Corpus Christi est nostro exemplar moriendo, quiescendo, resur-gendo & ascendendo: non autem ad inferos descendendo: quia venit ut viam monstraret nobis ad cœlos.

AD VI. Dæmones sunt damnati, & dira perpetiuntur, vbi vbi sint, etiam in aëre: nam gehennam circumferunt, ait S. Bonavent. Attaman pœnam comple-tam recipient in iudicio extremo. Et hæc

P. 3. hor-

horrent, ac despiciuntur. Sicque Patres sunt intelligendi, ut docet te Bellarminus ibidem.

AD VII. Impudens sycophantia est: solum error typographi irrepit, posito lib. 4. pro lib. 3. Inst.

QVÆSTIO LXXVI.

Num certus sit Canonismus ad agnoscendos, colendosq; Sanctos?

LUTHERANI pariter & CALVINISTÆ pernegant omnē Canonismū, rident, detestantur: ipsumque Diris deuouent Papam canonizantem; cuius ut omnia diffamant eum Antichristiana; sic & Sanctorum canonizationem esse calumniantur Idololatricam ἀποδέων.

SVADENT istis apud Scharpium Scoto-britannum in Cursu Theol. Sect. 37. q. 2. 1. Canonizationis nec mandatum, nec exemplum est in Scriptura; Et Papam in ea posse errare concedit Bellarminus. 2. August. Multorum corpora honorantur in terris, quorum animæ torquentur in gehenna. Quia hypocrita soli Deo noti sunt. 3. Solus Deus nouit, qui sunt sui. 4. Leo III. cœpit canonizatum: attunc regnauit Antichristus. 5. Bellarm. c. 3. concedit damnatos pro beatis cultos. 6. Recensio Sanctorum in Scriptura non est canonizatio ad cultum, sed ad imitationem. Dein etiam impii recensentur.

AUTOR. Quid agas talibus? Quo purget quis hellebero voluntariè insanens cerebrum? Serion' cum istis, an agam ridiculò?

I. Sed agam more ipsorum suo. 1. Vide age sis Lutherano calvinisticos Canonismos. In Lutherano theatro apud Doctiss. Serarium l. 2. Litaneutici c. 4. vocatur Luterus Sanctus Pater. Quin ipse se ipso talia in Colloq. Mensal.

fol. 492. Ego sum Vir Dei. In tom. 2. len. fol. 92. b. Ego sum Sanctus Dei. In tom. 1. len. fol. 353. b. Ego sum Sanctus Domini. In tom. 2. Ien. fol. 49. a. Ego sum Angelus. Ibidem fol. 68. a. Verbum meum est Christi Verbum; os meum est os Christi. Quid plura? Beatus venter, qui me pertinuit. NB. Hæc verba reperiuntur in editione prima: in postrema omittuntur. Vide sui canonizatorem, ac tam non pene Apotheosistam.

2. Lutherus an non in prophetis lo-
is, c. de Papatu, apud Georg. Waltherum
ait: Sanctus Iohannes Hus de me propheta.
De Lutherio Calvinista Sibrandus lib.
c. 1. ait, Sanctissimus Christi seruu: Si-
dem alibi Calvinum appellat: Calvino
Oecolampadium, epist. 52.

3. Videntur autem hoc inuidie la-
in Cœlites à Bogomilis hereticis luxi:
quorum amentia dixit in Euāgeliō præ-
cipi, Demonia, ne nocerent, colenda; res
Euthymio. Qui iidem cum SS. Patrum
aliquem nominabant, noluerunt San-
ctitatis elogium præfari. At qvi pat-
Caluinistarum impietas Parisiis publice
nora est, & damnata. Petrum, Paulum
dicunt, scribunt; non S. Petrum, S. Pauli;
Cum suum Calvinum Sodomiticum
non circa præfationem Monsieur appel-
lent; ut notat Serarius in Tobiam cap. 1.
quest. 1.

4. Notauit & D. Driell in sica Antipe-
ricope Pareana, pag. 22. Sacram adem
Heidelbergæ ad S. Spiritum non vocari,
sed duntaxat ad Spiritum. Testantur id
Lutherani Heidelbergæ pulsi Prædican-
tes, libro Tubingæ edito, anno 1585. pag.
21. 31. 32. 54.

5. Similiter olim Leo & Coprony-
mus

